

ชื่อเรื่อง	สาเหตุของปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก
ผู้ศึกษาค้นคว้า	กิตติพงษ์ โปร่งเจริญ
ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ นพวัถ
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2552
คำสำคัญ	สาเหตุของปัญหา การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษา

บทคัดย่อ

ในการศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสาเหตุของปัญหาการบริหารงานวิชาการ เพื่อเปรียบเทียบสาเหตุของปัญหาการบริหารงานวิชาการ โดยจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงานและขนาดโรงเรียนและเพื่อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 39 โรงเรียน โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน แบ่งออกเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 6 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 12 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก 21 โรงเรียน โดยผู้ที่ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติหน้าที่ในกลุ่มงานวิชาการ ของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก รวมทั้งสิ้น 78 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม ชนิดแบบตรวจสอบรายการ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า และเป็นคำถามปลายเปิด การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป วิเคราะห์ค่าสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t -test ค่าความแปรปรวนทางเดียว และเปรียบเทียบรายคู่โดยการทดสอบแบบเซฟเฟ

จากการศึกษา พบว่า สาเหตุของปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติหน้าที่ในกลุ่มงานวิชาการ ในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ ด้านหลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวิจัยในชั้นเรียนและด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นสาเหตุของปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการเปรียบเทียบสาเหตุของปัญหางานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จากผู้บริหารและผู้ปฏิบัติหน้าที่ในกลุ่มงานวิชาการโดยรวมและรายด้าน ได้แก่

ด้านหลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผล ประเมินผลการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการประกันคุณภาพ การศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการเปรียบเทียบสาเหตุ ของปัญหาทางวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จากโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาด กลางและขนาดใหญ่ โดยรวม และด้านหลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดการ เรียนการสอน ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษาและด้านการวิจัยใน ชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์แนวทางการแก้ไข ของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ตาม ความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติหน้าที่ในกลุ่มงานวิชาการ ในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ โดยพบว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สูงที่สุด คือ ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน รองลงมา คือ หน่วยงานต้นสังกัด เพิ่มอัตรากำลังให้เพียงพอและน้อยที่สุดมีอยู่ด้วยกัน 3 แนวทาง คือ ควรลดกิจกรรมที่ซ้ำซ้อนกันให้ น้อยลง ประชุมวิชาการ เพื่อดำเนินการวางแผนอย่างต่อเนื่องและผู้บริหารควรเสริมกำลังใจให้ ครูผู้สอนปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่